

være nødvendigt for Rigsdagen at begynde paa Sagen igen ad Aare, og Erfaringen viser, at det er en lang og besværlig Gang, et Lovforslag af denne Art har her i Rigsdagen. Ogsaa deri ligger en Tilskyndelse til nu at bringe Forhandlingerne til en Afslutning.

Nygart: Den højtærede Minister har jo absolut Ret i, at denne Sag, som har beskæftiget Rigsdagen adskillige Gange, har vist sig at være en besværlig Sag at føre igennem. Alt hvad der gaar i Retning af at beskytte mod virkelig Bedrageri og den Slags Handlinger, har der jo været fuld Enighed om fra alle Sider, men der er efterhaanden kommet meget andet ind i Lovforslaget, som absolut aldrig burde være kommet ind i det, og det har selvfølgelig givet Anledning til, at der er kommet stærke Brydninger, naar vi har haft det for. Jeg er fuldstændig enig med Ministeren i, at hvis vi skal have en Afslutning paa Sagen, maa det ske hurtigt, da vi staar overfor, at Rigsdagen skal slutte sit Arbejde i Løbet af meget kort Tid. Nu har Folketinget haft Lovforslaget til Behandling siden Oktober 1917, altsaa i siger og skriver 5 Maaneder, og der er gennemført nogle Ændringer, som Ministeren jo har gjort Rede for, og som jeg derfor ikke skal komme tilbage til. Men jeg vil sige, at ud fra mit Synspunkt, som er det, at jeg ikke ønsker, at man skal blande sig mere i private Konkurrenceforhold end højest nødvendigt, er disse Ændringer for en væsentlig Del Forbedringer. Navnlig betragter jeg det som en Forbedring, at man har udskudt den Paragraf, der forbyder, at Varer udsælges til Priser, der angives som nedsatte. Jeg ser ikke, med hvilken Ret man vil forbyde en Mand at avertere, at han sælger den ham tilhørende Vare til en lavere Pris end den almindelige, og jeg ser ikke nogen fornuftig Begrundelse derfor, hvis det virkelig er rigtigt, at han sælger den til en lavere Pris. Er det Bedrageri, er det en anden Sag.

Saa er der Bestemmelsen om, at naar en Fabrikant paatrykker en Vare en bestemt Pris, maa ingen handlende sælge denne Vare for en lavere Pris. Det er en Bestemmelse, som jeg ofte har talt stærkt imod, og jeg skal ikke gentage, hvad jeg tidligere herom har sagt. Nu har man endelig indset det forkerte deri og sat en Begrænsning, som Ministeren nævnede før, saaledes at Forhandleren, saafremt den Pris, der angives paa Varen, giver ham en Fortjeneste af over 25 pCt., maa sælge Varen under den paa denne angivne Pris. Jeg synes

i det hele taget, at Indblandingen i, hvad Pris der maa tages for Varerne, er ubegrundet, men jeg indrømmer, at denne Ændring er noget i Retning af Hensyntagen til mit principale Standpunkt, og hilser den derfor med Glæde.

Det tredje Punkt, jeg skal nævne, er dette, at der nu ikke er en absolut Ret for den næringsdrivende til at angive en Konkurrent for de mange Smaatterier af Lovovertrædelser, der her er Tale om, hvor den ene handlende kan bringe den anden i en ubehagelig Stilling ved at kræve offentlig Tiltale rejst imod ham. Den meningsløse Bestemmelse, vi hidtil har haft i Forslaget, er nu, som Ministeren udtalte før, ændret saaledes, at Retten til at begære Straffefølgning overgaar til Organisationerne. Det er dog en Borgen, at den handlende, som mener, at en af hans Konkurrenter har forerettet ham, ikke selv umiddelbart kan forlange en saadan offentlig Straffesag rejst, men skal benytte sin Organisation. Derved faar man nogenlunde Sikkerhed for, at der er en lille Smule Holdepunkt for en saadan Tiltale. Selvfølgelig staar det altid enhver frit at rejse Sag mod den, som han mener har forerettet ham, men ganske vist ved privat Søgemaal.

Det er de 3 Punkter, der særlig gør, at jeg siger, at som Forslaget nu er formet, foretrækker jeg, at vi vedtager det nu i Stedet for atter at komme ud i endeløse Forhandlinger. Ganske vist kan de jo ikke blive endeløse i denne Samling, idet den snart vil slutte, men saa har vi Sagen løbende straks i Begyndelsen af den nye Rigsdagssamling, og jeg ønsker ligesom den højtærede Minister, at der nu bliver nogen Ro om Sagen. Der er, som Forslaget nu er oversendt fra Folketinget, en Bestemmelse om, at det skal forelægges til Revision inden Udgangen af 1920, og det er da mit Haab, at man i den Tid vil have indvundet saadanne Erfaringer, at man da kan vente en mere fornuftig Affattelse af Forslaget. Jeg er ingen Ynder af Lovforslaget og ønsker helst, at man helt skulde gaa bort fra den Slags Lovgivning, hvor man blander sig i rent private Konkurrenceforhold. At skille alt dette ud af Forslaget er ikke lykkedes, og jeg tror heller ikke, at det lykkes nu, og saa merer jeg, at vi skal tage Lovforslaget, som det er.

Godskesen: Blandt de Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet i det andet høje Ting, er der nogle, som er væsentlig redaktionelle, og nogle, som er af mere teknisk-juridisk Karakter. Overfor